

LÒNG MỤC TỬ

Hùng Đông

1. Chiều dần buông lối, hoàng hôn khuất sau lưng đồi.
Triền đồi thênh thang, về đêm hiểm nguy dâng tràn.
2. Ngày ngày trời qua, trần gian sống trong sa đà.
Đi đoàn chiên đi, về nơi cỏ non xanh rì.

Đường về xa xôi, chiều lê bước chân rã rời.
Mục Tử hiên ngang, mặc cho gió sương non ngàn.
Chạy tìm vinh hoa, rồi ra tiếng yêu nhật nhòa.
Mục Tử tấu sáo, đoàn chiên nghỉ ngơi an bình.

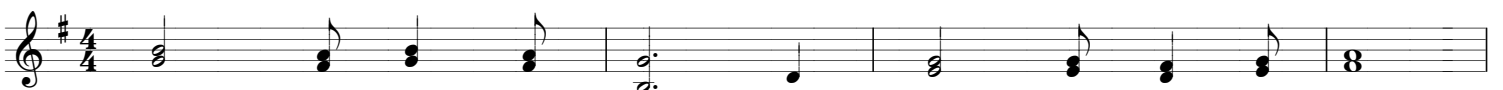
Về chuồng mau thôi, Mục Tử hô vang núi đồi.
Lần tìm nơi nơi và thấy con chiên thất lạc.
Mục Tử hăng say, đi dắt chiên qua vũng lầy.
Một màu thiên thanh, tỏa xuống sông xanh mát lành.

Ổn định xong xuôi, lại thấy thiếu một con ở đâu?
Vỗ về nâng
Quyền trượng trong tay, dẫn đoàn chiên vượt bao khó nguy.
Lòng thành cao

1.
niu, ôm chiên lạc, về lại đoàn chiên.
dâng khúc ân tình: Mục Tử khoan nhân.

ĐK: Chúa Mục Tử nhân lành, vì thương con người tội lỗi.

Đến nhân thế đi tìm, và đưa chiên lạc về lối.

Chúa Mục Tử nhân lành, Người đã dâng hiến thân mình,

để chiên sống đời dào, và yên ấm trong đồng cỏ xanh.